

segur no deixaré de dar una mica de feina.

De tota manera, No ho s'apressuri que si la salut no es forta no es possible treballar ab delit. Resperi ays pur, veji si pot casar alguna causa, regali los ulls ab la blavor amplexissima de nostre cel vinguin alevados, rebinosos, virga tractor ab la gent senzilla catalana, que sa manera de ser nos ha de dictar la manera de ser del art que vosaltres devem realisar. Que Deus donqui salut d'anima z de cos pera realisar lo. Ctrau
V. affectiu, Guillem Millet
Memoria

ORFEÓ CATALÀ

PLASSA ST. JUST, 4

PARTICULAR

Mosnou 26 Agost 1898

S.^{ra} J.^a Emerenciana Nohria

Moltíssimes gràcies per la felicitació de Vd. z família. Me sapigue' greu que avans de abir nit no hagués Vd. estat també a l'Orfeó. Graus z rics, tots plegats; ven per primer un ensaig mitj de per riure, després s'obri la sala groga, tota enllumenada; en Bonet, dret, fent un discurs; jo al seu davant en mànigues de camises; tota la colla voltant nos, quit palla noya, manies, bonas. En Bonet molt seri, elocuent, presentant

una favela molt maca i
grossa un faristol molt
artístich i descansant en
el faristol un gran plec
de paper de colfa en blanc
que regons din la portada
naig d'omplir de cançons
populars armonisades. No
està mal la indirecta eh?

Després de tot això i jo ha-
ver dit moltes gràcies, mol-
tes gràcies, hi va haver u-
na mica de favela, ven-
fer pa i trago etc etc

Ho es vritut que en dia,
com aquest se ven que l'Or-
feo no es sols una societat ar-
tística ~~vino~~ que també una
gran família i un ~~distrova~~
be com a casa; i jo per lo
menor, trovo a tot homi bo
na gent, i m sembla qu'a-

questa manera de ser coro-
lana senzilla de nostra asso-
ciació es la força interior
que l'hi ha de donar solide-
sa per sempre.

I cuan a tas cas artísti-
cos per ara no tenim pensat
res. De totes maneres havem
de pensar desseguida en or-
ganitzar una excursió a fora
de totas, les tres seccions per
donar un dia d'estarxi al
coristes al mateix temps que
fer propaganda de nostra
obra. Sembla també que
tenim segura la vinguda
a Barcelona de Charles
Bordes, director de l'Escola
Catholique de Paris. Si
ve aquest senyor, com sembla